

[Statsministeren.]

staltninger mod Arbejdsløshed. (*Korsgaard:* Det kan godt forenes!). Ja, ja, det kan forenes, siger det ærede Medlem Jeg har bemærket, at disse to mod hinanden stridende Standpunkter virkelig forenes i den samme Person.

Det ærede Medlem Hr. Prieme røbede en Interesse for Spørgsmaalet om de saakaldte indeklemte Husmænd og frygtede, at der deraf vilde følge Mangel paa Arbejdskraft. Atter her staar vi over for noget ejendommeligt. Der er jo næppe nogen Fare for voldsomme Virkninger af den nævnte Reform, al den Stund man maa søge at komme igennem ved en Sammenlægning og paa forskellig anden Maade og kun i visse Tilfælde skride til de saakaldte Ekspropriationer. Men foruden at det som nævnt baade vil tage nogen Tid og altsaa sikkert ikke vil øve en saa voldsom Virkning, som det ærede Medlem formodede, kan selve Paastanden i øvrigt ikke være rigtig i hvert Fald ikke efter det ærede Medlems egne Forudsætninger, thi man paastaar jo ogsaa fra samme Side, at der er Arbejdere i Overflod; de gaar blot og hæver Understøttelse i Stedet for at skaffe sig Arbejde. Begge Dele kan ikke være rigtig, baade at der er Mangel paa Arbejdskraft og tilstrækkelig Arbejdskraft. Er der kvalificerede Arbejdere og Mangel paa Arbejdskraft, maa der naturligvis bringes Orden i Sagerne, saaledes at de, der faar Understøttelse og kan paatage sig Arbejde, maa ophøre med Understøttelsen og paatage sig Arbejdet, men vel at mærke maa de nødvendige Betingelser for, at en saadan Flytning overhovedet er mulig, være til Stede derude, hvor man altsaa mener at savne Arbejdskraft. Her beklager jeg igen, at Venstre selv har nedlagt Arbejdet i den Kommission, der skulde angive rent sagligt, hvordan dette Problem sikrest og hurtigst kunde løses. Men netop den Arbejdsnedlæggelse er vel et af Tegnene paa, hvordan Venstres politiske Stilling skal være i den kommende Tid.

Der er saa gjort en Række Bemærkninger om den økonomiske Politik. Jeg skal ikke beskæftige mig med Enkeltheder. Jeg gaar ud fra, at Udenrigsministeren vil gøre nogle Bemærkninger ud over, hvad han allerede har gjort. Jeg vil blot protestere imod den Undergravning af den lovlige

Valutaordning, som hver Dag foregaar. Det sker herinde og i Pressen ude over Landet. Dér optræder man med Eksempler, som kan være rigtige, og maaske ogsaa kan være forkerte. Uden Undersøgelse slaar man disse Eksempler op, og paa Basis deraf angriber man paa det voldsomste den økonomiske Politik, Valutacentralen o. s. v. Ethvert Angreb, som kan udnyttes i saa Henseende, udnyttes til Trods for, at Valutakontoret dog er en lovlige Institution, som det ikke mindst maatte være Rigsdagsmedlemmers Pligt at understøtte og, hvis der er Fejl i den, at medvirke til, at Fejlene rettes.

Herinde optræder det ærede Medlem Hr. Prieme som Medlem af Det konservative Parti med voldsomme Angreb, medens der jo faktisk findes andre Konservative, som anerkender baade Nødvendigheden og Berettigelsen af det gældende System. I de sidste Dage er der jo ligefrem Jubel visse Steder over, at Industrien ikke kan faa de fornødne Raastoffer og derfor maa skride til Standsninger, og det bliver saa udlagt til, at det er Systemet, der bryder sammen, uden Hensyn til, at Handel og Landbrug paa Linie med udenlandske Interesser har baandlagt Indkøbsmidlerne i saa vidt Udstrækning som muligt, i et saadant Omfang, at der ikke er blevet nok til Raastoffer nu.

Det er en dristig dobbeltsidet Agitation, man fører, og dens Afsløring vil naturligvis heller ikke udeblive. Det sande Forhold er jo, at der er ualmindelig gode Tider og gode Indtægter for Erhvervene under og i Kraft af det økonomiske System, der eksisterer, og hvis den iværksatte Undergravning fører til Ulykke for Erhvervslivet og for Samfundet, hvad den vil gøre, saa bliver i hvert Fald Erhvervsfolkene dem, der i første Linie kommer til at betale den letfærdige Agitation. De kommer ikke til at høste det Udbytte deraf, som man maaske regner med, og de burde derfor betænke, at i de mange Taler, der er holdt, er der ikke eet Ord om, hvad der skal sættes i Stedet for det System, som man nu saa voldsomt angriber. Det eneste, der nu og da nævnes, er, at man vil have fuld Frihed og saa noget Told, endskønt man ved, at Told er uanvendelig i det paagældende Forhold, og at den i bedste Fald skal forberedes meget lang Tid i Forvejen, ved Opsigelse